Praua temmale sedda rahho olli toota-
nud. Sest nüüd olli temmal lotus, et meie
Keisri Praua Rootsi-kunningaga selle
asja pärrast piddi rido ja sõdda sama.
Agga ehk sest kül ühtegi ei sündind, om-
meti piddid meie sure sõa-wäe jurest mon-
ned riggementid, mis tännini Turkide
wasto ollid sõddinud seie mala taggasi
tullema. Ja se läbbi wõttis Turki-
de Üllem jälle julgust, ja need rahho nou-
piddamised läksid tühjaks. Minnewal
kewwadel hakkati siis ueste teine teise
wasto sõddima Ma ja merre peäl. Ag-
ga enne kui sest rägin, pean ma teile sest
ka nattukse räkima, mis sel aial Pohla-
Maal sündis. Weel essimesest otsast
woib alles teie meles seista, kuida Poh-
la-maal se sõa tulloke keigeesste ou hak-
kand põllema, ja seält jälle laiale läinud.
Pohla-Ma rahwas, selle Würstid ja
Her-

kellegi tõ ja tenistus olleks, sedda mõda
piddi ka temma palk ollema, ja sedda
wäärt piddi temma ka sama, au ja õi-
gussed, mis teisedki said, kes Paawsti
ussust ollid. Se olli üks wägga hea
seädus, mis iggaüks moistlik ja wagga
risti-inimenne ka piddi kiitma. Agga
munkad ja Paawsti usso Pliskoppid ja
preestrid ei woinud weel mitte omma
wanna wihha waeno teiste risti-inni-
meste wasto mahhajätta, kes Paawsti
Jummala teotussed ei woinud sallida
egga tedda keigeüllemaks Piiskoppiks
arwata, waid nemmad püüdsid neid keik
tulle ja mõgaga takka kiusata, nenda
kui nemmad tännini keige ilma-ma sees
ollid teinud, kus ial nende üle olli woi-
must sanud. Sepärrast kihhutasid nem-
mad omma rahwast, et nemmad sedda
head seädust ei piddand sallima, mis meie

)(usso

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1774, lk. 15